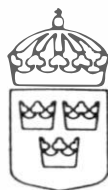

Motion till riksdagen

1987/88:Sf283

av Karin Israelsson (c)

om översyn av reglerna om sjukpenning till idrottsutövare

Mot.
1987/88
Sf 283–290

Av 3 kap. 2 § Lag om allmän försäkring framgår, att sjukpenninggrundande inkomst är den årliga inkomst i pengar eller naturaförmåner, i form av bostad, kost eller bil som en försäkrad kan antas komma att tills vidare få för eget arbete, antingen såsom arbetstagare i allmän eller enskild tjänst (inkomst av anställning) eller på annan grund (inkomst av annat förvärvsarbete).

Enligt 3 kap. 7 § nämnda lag utgår sjukpenning vid sjukdom som förorsakar nedsättning av arbetsförmågan med minst hälften. Såsom sjukdom anses jämväl sådant tillstånd av nedsatt arbetsförmåga, som förorsakats av sjukdom för vilken sjukpenning utgivits och som kvarstår efter sjukdomens upphörande.

Vid fullständig nedsättning av arbetsförmågan utgives hel sjukpenning. I annat fall utgår halv sjukpenning.

Sjukförsäkringen finansieras huvudsakligen genom avgifter som erlägges av arbetsgivare. Fr. o. m. den 1 januari 1986 har idrottsföreningar att erlägga sociala avgifter på ersättningar och andra förmåner, som utgår till idrottsutövare.

För personer, som är idrottsutövare på främst elitnivå, uppstår vid skada eller sjukdom skilda ekonomiska konsekvenser vid tillämpningen av gällande rättsbestämmelser.

I en viss situation kan vederbörande bli kraftigt överkompenserad. I andra fall utgår ingen som helst ersättning från den allmänna försäkringen, oaktat vederbörande på grund av skada är medicinskt förhindrad att utöva idrottslig verksamhet.

Vid sådana tillfällen, som kan inträffa rätt ofta, tvingas idrottsföreningen utbetala lön till idrottsutövaren enligt mellan parterna slutet avtal, oaktat föreningen inte kan tillgodogöra sig vederbörandes idrottsliga tjänster.

Följande exempel ur verkligheten belyser de problem vi här beskrivit.

Idrottsutövare 1

Inkomst av civilt arbete, halvtid	11 000 kr./mån.
Inkomst av idrottsutövning, halvtid	5 000 kr./mån.
Summa	16 000 kr./mån.

På grund av skada under idrottsutövning är arbetsförmågan nedsatt till hälften under en längre tid. Detta är styrkt med läkarintyg. Den nedsatta ar-

betsförmågan berör endast idrottsverksamheten, varför det civila arbetet utföres i full utsträckning.

Mot. 1987/88
Sf283

Ekonomisk effekt

Inkomst av arbete, halvtid	11000 kr./mån.
Sjukpenning ca	<u>7200 kr./mån.</u>
Summa	18200 kr./mån.

I detta fall överkompenseras idrottsutövaren med drygt 2000 kr./mån.

Idrottsutövare 2

Inkomst av civilt arbete, fullgör militärtjänst	0 kr./mån.
Inkomst av idrottsutövning, halvtid	<u>5000 kr./mån.</u>
Summa	5000 kr./mån.

På grund av skada kan vederbörande inte delta i idrottslig verksamhet under 6 månader, vilket styrks av läkarintyg.

Ekonomisk effekt

Inkomst av arbete	0 kr./mån.
Sjukpenning utgår ej under militärtjänstgöring	0 kr./mån.

Enligt kontrakt äger han rätt till lön under angiven tid, eftersom sjukpenning inte utgår från allmänna försäkringen.

Idrottsutövare 3

Inkomst, studerar	0 kr./mån.
Inkomst av idrottsutövning	<u>6000 kr./mån.</u>
Summa	6000 kr./mån.

På grund av skada kan vederbörande inte delta i idrottslig verksamhet under minst ett år, vilket styrks av läkarintyg.

Ekonomisk effekt

Inkomst av arbete	0 kr./mån.
Halv sjukpenning ca	<u>2700 kr./mån.</u>
Summa	2700 kr./mån.

Trots att idrottsutövarens förmåga att utöva idrottslig verksamhet är helt nedsatt, utgår under sjukskrivningstiden blott halv sjukpenning. Ändock är den sjukpenninggrundande inkomsten i sin helhet beräknad på den intäkt som härrörs från den idrottsliga verksamheten.

Då enbart halv sjukpenning utgår, tvingas idrottsföreningen täcka inkomstbortfallet.

Trots att idrottsutövaren i de två sistnämnda fallen med stöd av läkarintyg visat att arbetsförmågan varit nedsatt helt när det gäller att utöva idrott, har ingen eller halv sjukpenning utgått.

Arbetsgivaren, idrottsföreningen, vilken inte kunnat tillgodogöra sig idrottsutövarens tjänster har tvingats att kompensera vederbörande för inkomstbortfall, oaktat att avgifter erlagts till den allmänna försäkringen.

Dessa olika sätt att bedöma rätten till sjukpenning borde leda till en regeleförändring som tar hänsyn till den avgift som erläggs till den allmänna sjukförsäkringen. Förmåner och avgifter borde rimligen vara mera överensstämmande än i dessa relaterade fall.

Mot. 1987/88
Sf283

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av reglerna för sjukpenningersättning i de fall som redovisas i motionen för att åstadkomma en bättre överensstämmelse mellan avgift och ersättning i försäkringssystemet.

Stockholm den 25 januari 1988

Karin Israelsson (c)